

© Ministerstwo Sprawiedliwości, www.ms.gov.pl [Tłumaczenie zostało już opublikowane na oficjalnej stronie Ministerstwa Sprawiedliwości]. Zezwolenie na publikację tego tłumaczenia zostało udzielone przez Ministerstwo Sprawiedliwości wyłącznie w celu zamieszczenia w bazie Trybunału HUDOC. Niniejsze tłumaczenie nie jest dla Trybunału wiążące.

© Ministerstwo Sprawiedliwości, www.ms.gov.pl [Translation already published on the official website of the Polish Ministry of Justice]. Permission to re-publish this translation has been granted by the Polish Ministry of Justice for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC. This translation does not bind the Court.

© Ministerstwo Sprawiedliwości, www.ms.gov.pl [Traduction déjà publiée sur le site Internet officiel du Ministère de la Justice polonais]. L'autorisation de republier cette traduction a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour. La présente traduction ne lie pas la Cour.

Zestawienie – Zdrowie

Listopad 2012 roku

Niniejsze zestawienie nie jest wiążące dla Trybunału i nie ma charakteru wyczerpującego

Zdrowie

Dostęp do leków

Hristozov i inni przeciwko Bułgarii

13 listopada 2012 roku

Sprawa dotyczyła odmowy władz bułgarskich w kwestii umożliwienia dziewięciu śmiertelnie chorym na raka pacjentom dostępu do niezatwierdzonego, eksperymentalnego leku przeciwnowotworowego, który nie został dopuszczony do obrotu w żadnym kraju, ale jest dozwolony w niektórych krajach w ramach procedury "humanitarnego zastosowanie leku". Trybunał po raz pierwszy zbadał kwestię dostępu śmiertelnie chorych do niezatwierdzonych leków.

[Brak naruszenia Artykułu 2 \(prawo do życia\)](#)

[Brak naruszenia Artykułu 3 \(zakaz tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania\)](#)

[Brak naruszenia Artykułu 8 \(prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego\)](#)

Trybunał uznał, że ograniczenie dotyczyło prawa do poszanowania życia prywatnego pacjentów, chronionego przez Artykuł 8. Zauważył, że istnieje tendencja wśród krajów europejskich, która pozwala na stosowanie niezatwierdzonych leków w wyjątkowych okolicznościach. Jednakże Trybunał stwierdził, że ten konsensus nie został oparty na unormowanych zasadach w prawie tych państw, ani nie określa w precyzyjny sposób, jak należy regulować wykorzystanie takich produktów.

Dostęp do prywatnej dokumentacji medycznej

K.H. i inni przeciwko Słowacji (skarga nr 32881/04)

28 kwietnia 2009

Skarżące, osiem kobiet pochodzenia romskiego, nie mogły zająć w ciążę po tym, jak były leczone na oddziałach ginekologicznych dwóch szpitali, zatem podejrzewały, że zostały wysterylizowane w czasie ich pobytu w tych szpitalach. Zarzuciły, że nie mogły uzyskać kserokopii dokumentacji medycznej.

Trybunał stwierdził naruszenie Artykułu 8 (prawo do życia prywatnego i rodzinnego) w zakresie odmowy udostępnienia skarżącym kserokopii dokumentacji medycznej. Trybunał orzekł, że chociaż wprowadzono potem zmiany legislacyjne zgodne z Konwencją, stało się to zbyt późno dla skarżących.

Niewłaściwe postępowanie zawodowe lekarzy

Diennet przeciwko Francji

26 września 1995 roku

Dr Diennet, francuski lekarz, został skreślony z rejonowego rejestru lekarzy ze względu na niewłaściwe postępowanie zawodowe po tym jak przyznał, że doradza na odległość swoim pacjentom, którzy chcieli stracić na wadze. Nigdy nie spotkał się ze swoimi pacjentami, nie kontrolował ani nie dostosowywał zaleconego leczenia, a w czasie jego częstych nieobecności pacjenci byli konsultowani przez personel jego recepcji. Skarżący sformułował zarzut, że przy podejmowaniu decyzji w jego sprawie zawodowe organy dyscyplinarne nie były bezstronne, a przesłuchania przed nimi nie były jawne.

Trybunał stwierdził naruszenie Artykułu 6 ust. 1 (prawo do rzetelnego procesu sądowego), ponieważ przesłuchania nie były jawne oraz brak naruszenia Artykułu 6 ust. 1 w związku z zarzutem, że organy dyscyplinarne nie był bezstronne.

Draon przeciwko Francji

Maurice przeciwko Francji

6 października 2005 roku (Wielka Izba)

Skarżący są rodzicami dzieci z niepełnosprawnością wrodzoną, która z uwagi na zaniedbanie nie została wykryta podczas ciąży. Skarżący domagali się zadośćuczynienia. Jednakże w toku postępowania wprowadzono nową ustawę, mającą zastosowanie do spraw zawisłych, która stanowiła, że nie było już możliwe dochodzenie pełnego zadośćuczynienia. Skarżący zaskarżyli tę ustawę.

Trybunał stwierdził naruszenie Artykułu 1 Protokołu nr 1 (ochrona własności), ponieważ nowa ustawa całkowicie i wprost, z mocą wsteczną, znosiła jedno z podstawowych postępowań z tytułu szkody obejmującej bardzo duże sumy pieniędzy, o które w przeciwnym wypadku skarżący mogliby się ubiegać. W wyniku tej ustawy skarżący zostali pozbawieni, bez odpowiedniej rekompensaty, znacznej części roszczenia, którego się domagali.

Spyra i Kranczkowski przeciwko Polsce

25 września 2012 roku

W niniejszej sprawie skarżący, matka i syn, zarzucili, że niepełnosprawność syna była spowodowana brakiem odpowiedniej opieki medycznej w trakcie porodu w szpitalu, w szczególności dlatego, że personel pielęgniarski nie spełnił standardów opieki nad noworodkami. Skarżący powołali się w szczególności na Artykuł 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego). Od urodzenia syn był leczony, między innymi, z powodu problemów z oddychaniem i przeszedł kilka operacji. Obecnie ma znaczny stopień niepełnosprawności, wymaga stałej opieki, ciągłego przystosowania i specjalnej diety. W 2002 roku został uznany za niepełnosprawnego w 100% od urodzenia. Skarżący zarzucili brak skutecznych procedur podejmowanych przez polskie władze w celu wyjaśnienia przyczyn niepełnosprawności.

Brak naruszenia Artykułu 8. Trybunał, powołując się na opinie biegłych, że leczenie zapewnione skarżącym było odpowiednie i zgodne z zasadami praktyki lekarskiej, stwierdził, że państwo nie jest odpowiedzialne na podstawie merytorycznego aspektu Artykułu 8. Co do proceduralnego aspektu tego Artykułu, Trybunał zauważył na wstępie, że skarżący właściwie skorzystali z przysługujących im środków celem wyjaśnienia przyczyny niepełnosprawności syna. Sprawa skarżących została również rozpatrzona na trzech etapach postępowania oraz przed komisją dyscyplinarną związku lekarzy, w ramach procedur, których przebiegu nie można poddać krytyce i które wykluczyły jakikolwiek związek pomiędzy działaniem personelu medycznego a niepełnosprawnością skarżącego, rzucając światło na przyczyny problemu. Zatem, nawet jeżeli przebieg dochodzenia w sprawie karnej mógł skutkować podniesieniem zarzutów w związku z Artykułem 8 Konwencji, polski system prawny jako całość zapewnił skarżącym środki, które pozwoliły na odpowiednie zbadanie ich sprawy.

Sprawy w toku

[Ismayilova przeciwko Azerbejdżanowi \(skarga nr 27860/07\)](#)

Zakomunikowano dnia 17 marca 2011 roku

Pani Ismayilova doznała obfitego krwawienia kilka miesięcy po operacji usunięcia torbieli i jajnika. Skarżąca wytoczyła powództwo o zadośćuczynienie z tytułu szkody powstałej na skutek zaniedbania lekarskiego.

Zarzuca, że sądy krajowe nie wzięły pod uwagę całości materiału dowodowego, a postępowanie sądowe trwało zbyt długo.

Opłata za leczenie

[Nitecki przeciwko Polsce](#)

21 marca 2002 roku (decyzja w kwestii dopuszczalności)

Skarżący, który cierpiał na rzadką i śmiertelną chorobę, twierdził, że nie miał środków na pokrycie kosztów leczenia. Zaskarżył przed Trybunałem odmowę władz w zakresie zwrotu pełnych kosztów jego leczenia (w ramach ogólnego systemu ubezpieczenia chorobowego zostało pokryte tylko 70% kosztów).

Trybunał orzekł, że kwestia sporna mgła powstać na gruncie Artykułu 2 (prawo do życia), w którym wykazano, że władze Umawiającego się Państwa narażają życie jednostki na niebezpieczeństwo poprzez odmowę udzielenia opieki zdrowotnej, którą zobowiązały się ogólnie udostępnić ludności. W przypadku Pana Niteckiego nie miało to miejsca.

Podanie informacji medycznej do publicznej wiadomości

[Open Door i Dublin Well Woman przeciwko Irlandii](#)

29 października 1992

Skarżący to dwie irlandzkie firmy, które zarzuciły, że w drodze nakazu sądowego zakazano im udzielania ciężarnym kobietom informacji o aborcji za granicą.

Trybunał uznał, że ograniczenie nałożone na skarżących stworzyło zagrożenie dla zdrowia kobiet, które nie mają środków ani wiedzy, by szukać i korzystać z alternatywnych sposobów uzyskiwania informacji na temat przerywania ciąży. Ponadto, zważywszy, że takie informacje były dostępne gdzie indziej, a kobiety w Irlandii co do zasady mogą podróżować do Wielkiej Brytanii, by dokonać aborcji, ograniczenia były w dużej mierze nieskuteczne. Naruszenie Artykułu 10 (wolność wyrażania opinii).

Śmierć w szpitalu

[Šilih przeciwko Słowenii](#)

9 kwietnia 2009 roku (Wielką Izba)

20-letni syn Pana i Pani Šilih, który wymagał pomocy medycznej z uwagi na nudności i świąd skóry, zmarł w szpitalu w 1993 roku, po tym jak podano mu leki, na które był uczulony. Skarżący zarzucili, że ich syn zmarł z powodu błędu w sztuce lekarskiej, a po jego śmierci nie zostało przeprowadzone skuteczne śledztwo.

Trybunał stwierdził naruszenie Artykułu 2 (prawo do życia) z uwagi na przewlekłość, postępowania karnego, w szczególności śledztwa, jak również dlatego, że nastąpiła zmiana sześciu sędziów na jednym etapie postępowania cywilnego przed sądem pierwszej instancji, które trwało 13 lat.

Wydalenie chorych

[D. przeciwko Zjednoczonemu Królestwu \(skarga nr 30240/96\)](#)

2 maja 1997 roku

Skarżący, pochodzący z St Kitts (Karaiby), po przybyciu do Zjednoczonego Królestwa

został zatrzymany za posiadanie kokainy i skazany na karę sześciu lat pozbawienia wolności. Okazało się, że chorował na AIDS. Przed jego zwolnieniem wydano nakaz deportacji do St Kitts. Skarżący twierdził, że wydalenie zmniejszyłoby jego szanse na przeżycie, ponieważ leczenie, jakie otrzymał w Zjednoczonym Królestwie, nie było dostępne w St Kitts.

Trybunał podkreślił, że cudzoziemcy, którzy odbyli karę pozbawienia wolności i wobec których wydano nakaz deportacji, co do zasady nie mogą domagać się prawa do pozostania na terytorium Państwa Konwencji w celu dalszego korzystania z medycznej, społecznej lub innej formy pomocy świadczonej przez Państwo wydalające podczas pobytu w zakładzie karnym. Jednakże okoliczności sprawy skarżącego były dość wyjątkowe. Z uwagi na fakt, że skarżący znajdował się w zaawansowanym stadium choroby i był uzależniony od leczenia, które otrzymywał, istniało poważne niebezpieczeństwo, że niekorzystne warunki życia w St Kitts zmniejszyłyby jego szanse na przeżycie i naraziłyby go na wielkie cierpienie. Jego deportacja stanowiłaby zatem naruszenie Artykułu 3 (zakaz niehumanitarnego lub poniżającego traktowania).

N. przeciwko Zjednoczonemu Królestwu (skarga nr 26565/05)

27 maja 2008 roku (Wielka Izba)

Skarżąca, obywatelka Ugandy, została przyjęta do szpitala parę dni po tym, jak przybyła do Zjednoczonego Królestwa, ponieważ była poważnie chora i cierpiała z powodu powikłań związanych z AIDS. Jej wniosek o azyl nie został uwzględniony. Twierdziła, że w sytuacji powrotu do Ugandy zostałaby poddana niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu, ponieważ nie będzie w stanie uzyskać tam niezbędnego leczenia.

Trybunał zauważył, że władze brytyjskie zapewniły skarżącej leczenie przez okres dziewięciu lat, w czasie gdy jej wniosek o azyl i skargi były rozpatrywane przez brytyjskie sądy i Europejski Trybunał Praw Człowieka. Konwencja nie nakłada na Państwa-Strony obowiązku uwzględnienia różnic w leczeniu w państwach niebędących stronami Konwencji poprzez zapewnienie darmowej i nieograniczonej opieki medycznej dla wszystkich cudzoziemców bez prawa pobytu w ramach ich jurysdykcji. Dlatego Zjednoczone Królestwo nie ma obowiązku dalszego świadczenia leczenia skarżącej. Jeżeli zostałaby wydalona do Ugandy, nie doszłoby zatem do naruszenia Artykułu 3.

Zagrożenie wynikające z kontaktu ze środowiskiem

Roche przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

19 października 2005 roku (Wielka Izba)

Pan Roche, który urodził się w 1938 roku, a od 1992 roku został zarejestrowany jako osoba niepełnosprawna, miał problemy zdrowotne z powodu wystawienia na działanie toksycznych chemikaliów podczas badań, którym został poddany na początku 1960 roku, gdy odbywał służbę w brytyjskim wojsku. Zarzucił, że nie miał dostępu do wszystkich stosownych i odpowiednich informacji, które pozwoliłyby mu na ocenę ryzyka, na jakie był narażony biorąc udział w tych badaniach.

Trybunał stwierdził naruszenie Artykułu 8 (prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego), ponieważ nie istniała procedura umożliwiająca Panu Roche uzyskanie informacji na temat zagrożeń związanych z jego udziałem w badaniach organizowanych przez wojsko.
